

ಚತುರಂಜಿನಾಥ ಹುಲಕೋಪ್ಪ

ಮಂಗಣನ ಸಾಹಸ

ಅಂದು ಕಾಡಿನಲ್ಲಿ, ಸಿಂಹದ ಮನರಂಜನೆ ಕಾಯ್ಕುಮ ಏರ್ವಡಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಓಟದ ಸ್ಥಳ ಆರಂಭಿಸಿದ ಸಿಂಹ, ಜಿಂಕೆ ಮತ್ತು ಮೊಲ ಎರಡನ್ನು ಕಾಗಿ ‘ನಿಮಲ್ಲಿ ಅತಿ ಕಡಿಮೆ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಯಾರು ವೇಗವಾಗಿ ಒಡುತ್ತಾರೆ ನೋಡೋಽ’ ಎಂದಿತು.

ಆಗ ಅವೇರಡೂ ಎಧು ನಿತ್ತು, ಖುಸಿಯಿಂದ ‘ಹೋ... ಎನ್. ನಾವು ರೆಡೆ’ ಎಂದವು.

ಇದೇ ವೇಳೆ ದೂರದ ಪ್ರಾದೇಶಿಕಗೆ ಅವಿತು

ನಿತ ಬೇಟೆಗಾರನೊಬ್ಬ ಸಿಂಹದ ಮಾತು ಅಲೀಸಿದವ ‘ತನಗೆ ಒಕ್ಕೆಯ ಅವಕಾಶ ಬಂದೆದಗಿದೆ ಇದನ್ನು ಬಿಡಬಾರದು’ ಅಂದುಕೊಳ್ಳತ್ತ, ಮೆಲ್ಲಗೆ ಅಲ್ಲಿಂದ ಬಂದು, ಆ ಜಿಂಕೆ ಮತ್ತು ಮೊಲ ಓಡಿಬರಬೇಕಿದ್ದ ದಾರಿಯ, ಮೊದಲನೇಯ ತಿರುವಿನ ಇಳಿಜಾರು ಜಾಗದ ಸುತ್ತ ಸೂಕ್ಷ್ಮವಾದ ಬಲೆ ಕಟ್ಟಿ, ಅವುಗಳ ಬರುವಿಕೆಗಾಗಿ ಕಾದು ಕುಳಿತ್ತ.

ಇತ್ತೆ ಸಿಂಹ, ‘ಒನ್, ಟೂ, ಓಲ್, ಓಲ್..’ ಎಂದು ಸಿಟಿ ಉದಿಷ್ಟೇ ತಡ, ಜಿಂಕೆ ಮತ್ತು ಮೊಲ ಓಡಲಾರಂಭಿಸಿದವು. ಹೀಗೆ ಓಡುತ್ತಿರುವ

■ ಅರವಿಂದ ಜಿ. ಜೋಣಿ, ಮೈಸೂರು

ರಭಸದಲ್ಲಿ, ಅಕಾಶಾತ್ಮಾಗಿ ಜಿಂಕೆ ಒಂದು ಕಲ್ಲಿಗೆ ಎಡವಿನೆಲದ ಮೇಲೆ ಬೆಢುಬೆಟ್ಟಿತು. ಅದರೊಂದಿಗೆ ಓಡಿ ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಮೊಲ ಗಾಬರಿಗೊಂಡು ಅದರಕ್ಕಾಫಿ ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡತೊಡಗಿತು.

ಅತ್ತ, ಬಲೆ ಕಟ್ಟಿ ಕಾಯುತ್ತ ಕುಳಿತ ಬೇಟೆಗಾರ ‘ಯಾಕಿನ್ನು ಈ ಪ್ರಾಣಿಗಳು ಬರಲಿಲ್ಲ’ ಎಂದು ಚಡವಡಿಸತೋಡಗಿದ. ಈ ಕಡೆಗೆ ಸಿಂಹ, ‘ಅರೆ, ಇವೆರಡೂ ಹೋಗಿ ತುಂಬಾ ಹೊತ್ತಾಯಿತಲ್ಲ, ಯಾಕಿನ್ನು ಬಂದಿಲ್ಲ’ ಎಂದು ಯೋಚಿಸಿತು. ಮಂಗಣನನ್ನು ಕಾಗಿ ಕರೆದು ‘ಅದೇನಾಗಿದೆ